Revoltes pageses contra les polítiques globalistes de la UE

Opinió | 10-01-2026 | 19:30

Revoltes pageses - © Glòria Sánchez / GN

Els talls de carreteres protagonitzats pels pagesos aquests darrers dies no són només una protesta econòmica ni una reacció puntual. Són el símptoma visible d?un malestar profund i acumulat, alimentat per anys de decisions polítiques globalistes que han anat debilitant de manera sistemàtica el sector primari català i europeu. L?acord entre la Unió Europea i el Mercosur n?és l?últim exemple, però també un dels més flagrants.

Aquest tractat, que facilita l?entrada massiva de productes agroalimentaris procedents de països com el Brasil, l?Argentina o l?Uruguai, posa en competència directa els pagesos catalans i europeus amb productors que no estan sotmesos a les mateixes exigències sanitàries, mediambientals ni laborals. Mentre als agricultors de la UE se?ls imposa un entramat normatiu cada vegada més estricte ?en nom de la seguretat alimentària, la sostenibilitat i el benestar animal?, els productes importats poden arribar als nostres mercats sense complir aquests mateixos estàndards.

El resultat és una competència deslleial de caràcter estructural. Els pagesos catalans i europeus produeixen més car, no perquè siguin menys eficients, sinó perquè assumeixen costos derivats de decisions polítiques. Quan després se?ls obliga a competir amb carn tractada amb hormones, cereals cultivats amb pesticides prohibits a la UE o productes provinents de processos de desforestació massiva, el missatge implícit és clar: el seu esforç no compta.

L?acord amb el Mercosur també preveu quotes d?importació àmplies en sectors especialment sensibles com la carn bovina, el pollastre, el sucre o l?etanol. Tot i que formalment es parli de ?quotes limitades?, l?impacte real sobre els preus i la viabilitat de moltes explotacions familiars pot ser devastador. En mercats ja tensionats, qualsevol increment d?oferta a baix cost empeny els preus a la baixa i accelera la desaparició del petit productor.

Aquest problema, però, no és exclusiu del Mercosur. Forma part d?una política comercial més àmplia basada en tractats bilaterals amb tercers països que responen a una mateixa lògica globalista: obrir mercats per a les exportacions industrials i de serveis europees a canvi de sacrificar el sector primari. El camp esdevé moneda de canvi en negociacions dissenyades des dels despatxos de Brussel·les, al servei dels interessos de les oligarquies neoliberals i completament allunyades de la realitat rural i dels interessos del país.

Aquests tractats beneficien sobretot les grans corporacions agroindustrials, la gran distribució i un model de globalització que prioritza el volum, el baix cost i la deslocalització de la producció. En canvi, perjudiquen els pagesos de la Unió Europea, a qui se?ls exigeix sostenibilitat, traçabilitat i qualitat, però se?ls nega un preu just i una protecció mínima del mercat.

La paradoxa és evident: la Unió Europea proclama la necessitat de garantir la sobirania alimentària, de reduir l?impacte ambiental i de mantenir viu el món rural, mentre impulsa acords que van exactament en la direcció contrària. Sense pagesos no hi ha territori, ni seguretat alimentària, ni transició ecològica possible.

Els talls de carreteres no són només una protesta sectorial; són una advertència contundent. Si la Unió Europea persisteix en un model que condemna el camp a desaparèixer, no només s?estarà destruint un sector econòmic, sinó també un pilar fonamental del país. Sense pagesos no hi ha sobirania, ni territori, ni futur. Ignorar aquest crit d?alerta és assumir deliberadament la desaparició del món rural i, amb ell, una part essencial de Catalunya.

Autor: Narcís Oliveres